

Závazné stanovisko ČLnK číslo 2/2002

20. 3. 2002

k rozsahu činnosti lékáren

Představenstvo ČLnK na svém zasedání dne 20. 3. 2002 přijalo následující závazné stanovisko k výkonu povolání, k jehož vydání je oprávněno ustanovením § 2 odst. 2 písm. i) zákona ČNR č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře.

Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a/ zákona č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, je nestátní zdravotnické zařízení (dále NZZ) povinno

"poskytovat zdravotní péči jen toho druhu a v tom rozsahu, v jakém je poskytování zdravotní péče stanoveno v rozhodnutí o registraci".

Pokud jde o nestátní lékárny provozované podle uvedeného zákona, je nutno v zákoně uvedenou formulaci vykládat nikoli jako potvrzení pouhého oprávnění (tj. hranici, kterou nesmí lékárna svou činností překročit, např. zdržet se přípravy očních kapek, jestliže nemá jejich přípravu výslovně povolenu), nýbrž zároveň a především jako povinnost poskytovat lékárenskou péči právě toho druhu a v tom rozsahu, jaký je uveden v rozhodnutí o registraci konkrétního nestátního zdravotnického zařízení. Tím je chráněn i veřejný zájem, tj. zajištění lékárenské péče v potřebném rozsahu pro danou oblast.

Komentář: Lékárna tedy nesmí poskytovat žádné služby, k nimž není oprávněna, je však povinna poskytovat veškeré služby, které jsou uvedeny v rozhodnutí o registraci. Formulací "jen toho druhu a v tom rozsahu" vyjadřuje zákonodárce kogentním způsobem skutečnost, že nestátnímu zdravotnickému zařízení je vymezen registrací okruh činností, jež jsou pro ně závazné a nelze je rozšiřovat ani omezovat podle vlastního uvážení registrovaného subjektu. Nejde tedy o možnost podnikatelské (soukromoprávní) dispozice ("mohu činit to a to, z okruhu těchto činností si mohu vybrat ty, jež jsou pro mne momentálně ekonomicky zajímavé"), nýbrž o striktní veřejnoprávní určení povinnosti. To se týká v praxi především individuální přípravy léčiv, kterou některé lékárny odmítají jako ekonomicky ztrátovou činnost. Tento argument nemůže obstát, jestliže je individuální příprava léčiv součástí rozhodnutí o registraci.

Představenstvo ČLnK proto trvá na tom, aby všechny lékárny plnily i tuto svou zákonnou povinnost, a upozorňuje provozovatele lékáren na závažné důsledky plynoucí z jejího neplnění, ať jde o možnost disciplinárního stíhání vedoucího lékárníka nebo o zákonné sankce ze strany státní správy (pokuta, zrušení registrace).